

C-283/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. május 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (szociális ügyek
felsőbírósága, Észak-Rajna-Vesztfália, Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. április 23.

Felperes és fellebbező:

VA

Alperes:

Deutsche Rentenversicherung Bund (német szövetségi
nyugdíjbiztosító, Németország)

Az alapeljárás tárgya

A szociális biztonsági rendszerek koordinálása – Nyugellátásra vonatkozó jogszabályok – 987/2009/EK rendelet – A 44. cikk (2) bekezdése – A gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevétele – Feltétel – Munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenység

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 1) A 987/2009/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdése értelmében figyelembe veszik-e Hollandia – mint az alaprendelet [883/2004/EK rendelet] II. címe szerint illetékes tagállam – jogszabályai alapján a gyermekneveléssel töltött

időszakot azáltal, hogy a gyermekneveléssel töltött idő Hollandiában tisztán helybenlakási időszakként alapoz meg nyugdíjjogosultságot?

Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

- 2) A Bíróság 2000. november 23-i Elsen ítéletének (C-135/99, EU:C:2000:647) és 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletének (C-522/10, EU:C:2012:475) továbbfejlesztésével kiterjesztő módon úgy kell-e értelmezni 987/2009/EK rendelet 44. [cikkének] (2) bekezdését, hogy az illetékes tagállamnak akkor is figyelembe kell vennie a gyermekneveléssel töltött időszakot, ha a gyermeket nevelő személy a gyermeknevelést megelőzően és azt követően szakképzésre vagy foglalkoztatásra tekintettel ugyan csak ezen állam rendszerében rendelkezik nyugdíjra való jogosultságot megalapozó időszakokkal, azonban közvetlenül a gyermeknevelést megelőzően vagy azt követően nem fizetett járulékot e rendszerben?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ), a 21. cikk (1) bekezdése

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, 5. és 11. cikk

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, 44. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Sozialgesetzbuch (a szociális biztonságról szóló törvénykönyv, a továbbiakban: SGB), hatodik könyv (VI.), az 56. § (1), (3) és (5) bekezdése, 57. és 249. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes, 1958-ban a németországi Aachenben született német állampolgár, 1975 és 2010 között Vaalsban, Aachen Hollandia területén található elővárosában lakott. A felperes Aachenben járt iskolába, ott előzetes szakmai gyakorlaton vett részt, amely az aacheni szociálpedagógiai szakiskolába való felvétel feltétele volt, és ott államilag elismert képesítésű gyermekgondozó képesítést szerzett. 1978. augusztus 1-jétől egyéves szakmai gyakorlatot kezdett egy óvodában (elismerendő év). Ezen elismerendő évet általában biztosítási kötelezettséggel járó foglalkoztatás keretében kell teljesíteni. Mivel azonban nem állt rendelkezésre elegendő gyakorlati képzőhely, a felperes a szakmai gyakorlatot ingyenesen és ezáltal a nyugdíjbiztosítási kötelezettség nélkül végezte. Az államilag elismert gyermekgondozó képesítés sikeres megszerzését követően a felperes 1979/80-ban

megszerezte a „Fachhochschule”-be történő felvételre jogosító képesítést (szakmai érettségi). Ezt követően a felperes a tanult szakmájában nem rendelkezett biztosítási kötelezettséggel járó foglalkoztatási jogviszonnyal. A németországi foglalkoztatási szolgálat a hollandiai lakóhely miatt nem tudott a felperes számára állást közvetíteni. Hollandiában a felperes a Németországban szerzett képesítése miatt nem tudott gyermekgondozóként dolgozni.

- 2 A felperesnek és beavatkozó férjének két gyermeke van, akiket együtt neveltek Vaalsban. A férj munkavégzése miatt a gyermeknevelés túlnyomórészt a felperesre hárult. A két gyermek mindvégig – többek között 1986 és 1999 között is – Aachenben járt iskolába. 1993 szeptemberétől 1995 augusztusáig a felperes önállóan üzemeltetett egy gyermekruházzati üzletet Aachenben. E tevékenység után nem fizetett járulékot a német nyugdíjbiztosítási rendszerben. 1999 áprilisától 2012 októberéig a felperes csekély mértékű, biztosítási kötelezettséggel nem járó munkavállalói tevékenységet folytatott Németországban. 2010. február 1-jén a felperes Vaalsból Aachenbe költözött. 2012 októberétől a felperest biztosítottként foglalkoztatták Németországban. Hollandiában a felperes soha nem folytatott keresőtevékenységet. Férje a gyermekek születése előtt és után mindvégig Németországban dolgozott biztosítottként.
- 3 A felperes a holland jog szerint kizárólag az 1975. február 13. (a tizenhetedik életév betöltése) és 2010. február 1. közötti hollandiai helybenlakási időszakok alapján szerzett a holland öregségi alapnyugdíjra (AOW) mint állami nyugellátásra való jogosultságot.
- 4 A felperes kérelme alapján az alperes mint illetékes német nyugdíjbiztosítási intézmény kötelező jelleggel megállapította a felperes biztosítási jogviszonyának előzményében 2007. december 31-ig szereplő adatokat (ügynevezett előzetes kimutatás). Az 1986. november 15. és 1999. március 31. közötti időszakot az alperes nem vette figyelembe gyermekneveléssel töltött, illetve gyermeknevelésre tekintettel figyelembe veendő időszakként, mivel a felperes ebben az időszakban egy másik uniós tagállamban, nevezetesen Hollandiában nevelte gyermekeit, és a gyermeknevelés megkezdésekor nem folytatott munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet. Az alperes az 1999. április 1. és 1999. június 1. közötti időszakot elismerte figyelembe veendő időszakként, mivel a felperes ebben az időszakban csekély mértékű munkavállalói tevékenységet folytatott Németországban (2014. szeptember 1-jei határozat; panasz alapján hozott, 2015. augusztus 12-i határozat).
- 5 A Sozialgericht Aachen (szociális ügyek bírósága, Aachen, Németország) az 1986. november 15. és 1999. március 31. közötti időszak gyermekneveléssel töltött, illetve gyermeknevelés miatt figyelembe veendő időszakként történő előzetes kimutatásának elmulasztása ellen irányuló keresetet elutasította. A német jog szerint nincs lehetőség a Hollandiában végzett gyermeknevelés elismerésére. A gyermekneveléssel töltött időszakokat nem lehet a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése alapján azonosan kezelni, mivel a felperes a gyermekei születésének napján, illetve közvetlenül előtte nem folytatott sem

munkavállalói, sem pedig önálló vállalkozói tevékenységet Németországban, illetve a német jog alapján, és munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység miatt nem fizetett járulékot a német kötelező nyugdíjbiztosítási rendszerben. A (helybenlakási) időszakoknak a holland nyugdíjbiztosítási rendszerben történő megszerzése valójában a felperesnek a holland társadalombiztosítási rendszerrel fennálló szoros kapcsolatát bizonyítja. Biztosítási hézag sem áll fenn. A nyugdíjra való jogosultságot megalapozó időszakok kétszeres figyelembevétele nem összeegyeztethető a koordinációra irányuló uniós szociális joggal (2016. október 27-i ítélet).

- 6 Fellebbezésében a felperes arra hivatkozott, hogy bár Hollandiában rendelkezett lakóhellyel, életvitelének központja – ideértve a gyermekek nevelését és gondozását – Németországban volt. Ennélfogva a felperest önkényesen hátrányos helyzetbe hozzák ahhoz az anyához képest, aki a gyermekeit szintén külföldön, a határ menti régióban nevelte, azonban a gyermeknevelést megelőzően legalább egy hónappal vagy a gyermeknevelés ideje alatt társadalombiztosítási kötelezettséggel járó foglalkoztatási jogviszonnyal rendelkezett a Németországi Szövetségi Köztársaságban, vagy akinek férje a gyermeknevelési időszakok alatt németországi biztosítás mellett volt foglalkoztatott a lakóhelye szerinti külföldi országban. Nem helyénvaló különbséget tenni aszerint, hogy a gyermeket nevelő szülőnek saját tevékenysége alapján elegendő kapcsolata van-e a Németországi Szövetségi Köztársaság ellátórendszerével, vagy e kapcsolatot létrehozza-e házastársának a társadalombiztosítási kötelezettséggel járó belföldi foglalkoztatása. Kétszeres figyelembevételre nem kerül sor, mivel a Hollandia által azon időszakok tekintetében folyósított nyugdíj, amelyekben Németországban hasonló nyugdíjjogosultság áll fenn, beszámításra kerül.
- 7 Az alperes a fellebbezési eljárás során teljes munkaképesség-csökkenés miatt 2018. március 1-jétől havi 109,14 euró összegű nyugdíjat állapított meg a felperes részére (2019. február 18-i határozat). Az eddig figyelembe nem vett, a jelen ügyben vitatott gyermekneveléssel töltött időszakok és gyermeknevelés miatt figyelembe veendő időszakokra tekintettel a felperes havi 349,02 euró összegű nyugdíjban részesülne.
- 8 A holland Sociale Verzekeringsbank (társadalombiztosítási intézet, Hollandia, a továbbiakban: SVB) az ellátásra vonatkozó, 2019. augusztus 20-i tájékoztatásában közölte, hogy a felperes a helybenlakási időszakok alapján 70%-os mértékű AOW szerinti ellátásra jogosult. A német kötelező nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevétele esetén a holland nyugellátás 10%-kal csökken.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 9 A német jog szerint az SGB VI. 56. és 57. §-ában előírt, gyermekneveléssel töltött és figyelembe veendő időszakokra tekintettel nem áll fenn a munkaképesség-csökkenés miatt 2018. március 1-jétől folyósítandó magasabb

összegű nyugdíjra való jogosultság. Amennyiben az alperes a 2019. február 18-i határozatában a nyugdíj összegének megállapítása során nem ismerte el a jelen ügyben vitatott, gyermekneveléssel töltött időszakokat, ez kizárólag a nemzeti jog alapján nem kifogásolható. Kétségtelen, hogy a felperes teljesíti az elismerésnek az SGB VI. 56. §-a (1) bekezdése második mondatának 1. és 3. pontjában előírt feltételeit, mivel a gyermekneveléssel töltött időszakot a felperesnél kell figyelembe venni, és a felperes esetében a beszámítás nem kizárt. Mindazonáltal a beszámítás (egyedül) azon bukkint meg, hogy a gyermeknevelésre nem a Németországi Szövetségi Köztársaság területén került sor, és azt nem is kell azonosan kezelni ilyen belföldi gyermekneveléssel (az SGB VI. 56. §-ának (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése második mondatának 2. pontja).

- 10 Az SGB VI. 56. §-a (3) bekezdésének első mondata szerinti beszámítás azért kizárt, mert a felperes két gyermekének nevelésére nem Németországban került sor. Az SGB VI. 56. §-a (3) bekezdésének második mondata szerinti beszámítás sem jöhet szóba, mivel ehhez a nevelést végző szülőnek a gyermekével szokásosan külföldön kellett volna tartózkodnia, és a gyermeknevelés ideje alatt vagy közvetlenül a gyermek születése előtt valamely ott – tehát külföldön – folytatott munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység miatt belföldön kötelező járulékfizetési időszakokkal kellett volna rendelkeznie. A jelen ügyben nem ez a helyzet. Az SGB VI. 56. §-a (3) bekezdésének harmadik mondata szerinti beszámítás sem lehetséges. E rendelkezés szerint az [lett volna] szükséges, hogy a felperes férje a közös külföldi tartózkodás során külföldön folytatott tevékenység alapján kötelező járulékfizetési időszakokkal rendelkezzen a német nyugdíjbiztosítási rendszerben. Nem ez a helyzet.
- 11 Mivel gyermekneveléssel töltött időszakot az SGB VI. 56. §-a szerint nem kell beszámítani, az SGB VI. 57. §-a értelmében vett, gyermeknevelés miatt figyelembe veendő időszakot sem kell figyelembe venni. Amennyiben a felperes az 1993 szeptembere és 1995 augusztusa közötti időszakban a csekély mértéket meghaladó önálló vállalkozói tevékenységet folytatott Németországban, a gyermeknevelés miatt figyelembe veendő időszakok elismeréséhez való jog kizárt, mivel e tekintetben nem került sor kötelező járulékfizetésre (az SGB VI. 57. §-ának második mondata).
- 12 A jogvita kimenetele attól függ, hogy a 987/2004 rendelet 44. cikke (2) bekezdésének a Bíróságnak a (német) gyermekneveléssel töltött időszakokkal kapcsolatos eddigi ítélkezési gyakorlata alapján történő kiterjesztő értelmezéséből következik-e a felperes gyermekneveléssel töltött és gyermeknevelés miatt figyelembe veendő időszakainak elismerése.
- 13 A jelen ügyben a tárgyi hatály szempontjából a 987/2009 rendelet 44. cikkében foglalt rendelkezés irányadó, mert az külföldi gyermeknevelés esetén különös szabályozást tartalmaz a tények azonos kezelése tekintetében. Mivel a felperes, aki gyermekeivel a vitatott időszakban Hollandiában lakott, nem tartozik a 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdése a)–d) pontjának hatálya alá, e rendelet

11. cikke (3) bekezdésének e) pontja értelmében Hollandia az „illetékes tagállam”. Ha Hollandia nem veszi figyelembe a gyermekneveléssel töltött időszakokat, akkor a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes. Ennélfogva (először is) az releváns, hogy a holland jogszabályok „nem veszik-e figyelembe” az e rendelkezés értelmében vett gyermekneveléssel töltött időszakokat.

- 14 A 987/2009 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése alapján a „gyermekneveléssel töltött időszak” fogalom bármely olyan időszakot jelöl, amelyet valamely tagállam nyugellátásra vonatkozó jogszabályai jogosultsági időként ismernek el, vagy amely kimondottan gyermeknevelés miatt nyugdíjkiegészítést biztosít, függetlenül ezen időszakok kiszámításának módszerétől, illetve attól, hogy ezen időszakok a gyermek nevelésének idején halmozódnak-e fel, vagy azok elismerésére visszamenőlegesen kerül sor. Ennélfogva vagy kifejezett elismerésre, vagy nyugdíjkiegészítésre van szükség éppen a gyermeknevelés mint a nyugdíjra való jogosultságot megalapozó tény miatt, tehát bizonyos nevelési időszakokkal való kapcsolatnak kell fennállnia. A gyermekneveléssel töltött időszakokat ilyenként kell beszámítani, és/vagy kizárólag a gyermeknevelés alapján kell biztosítani az ellátásokra való (magasabb összegű) jogosultságot. Valójában nem az a kérdés, hogy a gyermeknevelési időszakokat ténylegesen beszámítják-e, vagy sem, hanem csupán az, hogy a tagállam jogszabályai előírják-e főszabály szerint a gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevételét az érintett személy helyzetének a nyugdíjra való jogosultság tekintetében történő értékelésekor (lásd továbbá: Jäaskinen főtanácsnok Reichel-Albert ügyre vonatkozó, 2021. március 1-jei indítványa, C-522/10, EU:C:2012:114, 67. pont).
- 15 Hollandia nyugdíjrendszerében a gyermekneveléssel töltött időszakokat kifejezetten nem számítják be ilyenként, és a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése értelmében azok nem eredményeznek nyugdíjkiegészítést, illetve egyéb módon sem befolyásolják az ellátásokra való jogosultságot. Az Algemene Ouderdomswet (az öregségi nyugdíj általános rendszeréről szóló törvény, a továbbiakban: AOW) szerinti a holland állami nyugdíj e tekintetben kizárólag a hollandiai helybenlakási, illetve munkavállalási időszakoktól függ. Minden lakos az AOW szerinti teljes nyugdíj 2%-át szerzi meg minden olyan évben, amelyben Hollandiában lakik vagy dolgozik. Amennyiben valaki az AOW alapján ötven évig biztosított volt, az AOW szerinti nyugdíj teljes összegére jogosult. Mivel a felperes csaknem harmincöt évig élt Hollandiában, ennek megfelelően az AOW szerinti nyugdíj körülbelül 70%-ára jogosult. Az AOW szerinti nyugdíjra jogosult minden olyan személy, aki Hollandiában teljesítette a szükséges helybenlakási, illetve munkavégzési időt, és elérte a törvényben előírt nyugdíjkorhatárt. Mivel az állami nyugdíj szempontjából kizárólag a Hollandiában a nyugdíjra való jogosultság tekintetében releváns tényként a teljesített helybenlakási, illetve munkavégzési időt és pont nem a gyermekneveléssel töltött időszakokat veszik figyelembe, az eljáró bírósági tanács úgy véli, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a holland nyugdíjrendszer „nem veszi figyelembe” a gyermekneveléssel töltött időszakokat.

- 16 Abban az esetben, ha a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre nemleges választ ad, elképzelhető a Németországi Szövetségi Köztársaság azon tagállamként fennálló illetékessége, amelynek jogszabályait a 883/2004 rendelet II. címe értelmében az érintett személyre alkalmazni kellett (a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése). A 44. cikk (2) bekezdésében foglalt tényállás nem kizárt a felperes esetében a 44. cikk (3) bekezdése alapján abból az okból, hogy a felperes Hollandiában nem folytatott sem munkavállalói, sem önálló vállalkozói tevékenységet.
- 17 A 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében foglalt tényállás a szövege alapján nem teljesül. E rendelkezés szerint az szükséges, hogy abban az időpontban, amikor a német jogszabályok szerint megkezdődött az érintett gyermekre vonatkozó gyermekneveléssel töltött időszak figyelembevétele (tehát a felperes két gyermekének születését követően), a felperes munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként keresőtevékenységet folytasson. A jelen ügyben nem ez a helyzet. A Bíróság eddigi ítélkezési gyakorlata alapján azonban az eljáró bírósági tanács véleménye szerint komolyan elképzelhető, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdését a szövegén túlmenően kiterjesztő módon olyan esetekre is alkalmazni kell, amikor a biztosított a gyermekek születése előtt kétségtávol nem végzett díjazás ellenében munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet, ugyanakkor a gyermekek születését megelőzően biztosítással nem járó díjazás nélküli munkavállalói tevékenységet, a gyermekek születését követően pedig biztosítási kötelezettséggel nem járó önálló vállalkozói tevékenységet folytatott. Azt kell eldönteni, hogy e tények is elegendőek-e ahhoz, hogy – a bíróság eddigi ítélkezési gyakorlata értelmében – a neveléssel töltött időszakok és a biztosítási időszakok között fennálló elegendő kapcsolat megállapításra kerüljön.
- 18 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint az EUMSZ 21. cikk fényében a Bíróság eddigi ítélkezési gyakorlatának figyelembevételével elképzelhető az ilyen kiterjesztő értelmezés (a Bíróság 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélete, C-522/10, EU:C:2012:475, 35. és 45. pont).
- 19 A Bíróság által eddig elbírált ügyek és a jelen ügy összehasonlítása esetén jelentős eltérésként megállapítható, hogy a felperes a lakóhelyének külföldre történő áthelyezése előtt és különösen a gyermekei születése előtt egyáltalán volt folytatott a Németországi Szövetségi Köztársaságban biztosított foglalkoztatott, hanem ott a gyermekei születése előtti időszak tekintetében csak a nyugdíjra való jogosultság szempontjából figyelembe veendő tanulmányi időszakokkal (ügynevezett elismerendő időszakokkal) rendelkezik, és a gyermekek születése után először több évig egyáltalán nem folytatott keresőtevékenységet. Mindazonáltal elképzelhető, hogy a jelen ügyben is elegendő kapcsolat állapítható meg a neveléssel töltött időszakok és a biztosítási időszakok között.
- 20 Az ilyen kapcsolat mellett szól, hogy a felperes teljes szakmai pályafutása kizárólag a Németországi Szövetségi Köztársaságban zajlott le. A felperes kizárólag Németországban járt iskolába, és ott szerzett államilag elismert

gyermekgondozó képesítést; a (szak)iskolai képzés miatt elismerendő időszakokat fel is tüntették a felperes biztosítási előzményében. Az 1978/79-es elismerendő évet a felperesnek szabályszerűen díjazás ellenében és ezáltal biztosítottként kellett volna teljesítenie. Erre (véletlenül) csak azért került sor díjazás és biztosítási kötelezettség nélkül, mivel akkoriban a képzési helyen több pályázó jelentkezett az álláshelyekre, mint ahány, a leendő gyermekgondozók számára meghirdetett álláshely rendelkezésre állt. A felperes Hollandiában azért nem talált állást, mert nem tudta bemutatni az ott előírt képesítést. Németországban a munkába állás azért hiúsult meg, mert a munkaközvetítés tekintetében a felperest a lakóhelye szerinti államba (Hollandia) irányították. A felperes élete más szempontból is túlnyomórészt Németország jog-, gazdasági és szociális rendszeréhez kapcsolódott. Gyermekai Németországban jártak iskolába, így a gyermekek nevelése részben szükségszerűen Németországban zajlott. A felperes férje a közös gyermekek születése előtt és után kizárólag Németországban folytatott biztosítási kötelezettséggel járó munkavállalói tevékenységet. Maga a felperes Hollandiában soha nem folytatott biztosítási kötelezettséggel járó munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet. Ezzel szemben 1993 szeptembere és 1995 augusztusa között a felperes biztosítási kötelezettség nélküli önálló vállalkozói tevékenységet folytatott Németországban. 1999 áprilisától 2012 októberéig a felperes csekély mértékű, biztosítással nem járó munkavállalói tevékenységet folytatott, 2012 októberétől pedig munkavállalóként dolgozott Németországban. Az eljáró bírósági tanács nem hagyja figyelmen kívül azt, hogy – a Bíróság által korábban elbírált ügyektől eltérően – a felperes nem csupán ideiglenesen helyezte át lakóhelyét egy másik tagállamba, hanem állandó jelleggel e tagállamban élt. Az eljáró bírósági tanács azonban úgy véli, hogy ez a különbség nem jelentős. Valójában az irányadó, hogy a felperes szakmai pályafutása kizárólag a felperesnek a Németországi Szövetségi Köztársaságban történő munkaerőpiaci integrációjára enged következtetni. Amennyiben a gyermekneveléssel töltött időszakok, illetve a gyermeknevelésre tekintettel figyelembe veendő időszakok beszámítása pusztán amiatt kizárt lenne, hogy a felperes a lakóhelyét Aachen város határától, illetve a német államhatártól néhány száz méterre lévő holland államterületre helyezte át, az eljáró bírósági tanács véleménye szerint ez nem lenne összeegyeztethető az uniós polgároknak az EUMSZ 21. cikkben biztosított szabad mozgásával.

- 21 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint sok érv szól amellett, hogy a felperes által a gyermekei születése előtt csak véletlenül díjazás nélkül – és ezáltal biztosítási kötelezettség nélkül – teljesített elismerendő év és a gyermekei születése után folytatott, biztosítási kötelezettséggel nem járó önálló vállalkozói tevékenység, illetve az alperes által figyelembe vett csekély mértékű, biztosítási kötelezettség nélküli, 1999-től folytatott munkavállalói tevékenység elegendő a német nyugdíjbiztosítási rendszerrel fennálló elégséges kapcsolathoz. A párhuzamos hollandiai helybenlakási időszakok és gyermekneveléssel töltött németországi időszakok kétszeres figyelembevétele (lásd erről a 883/2004 rendelet (12) preambulumbekzdését, amely szerint kerülni kell az ugyanarra az időszakra vonatkozó azonos típusú ellátások halmozódását) nem áll fenn. A gyermekneveléssel töltött időszakoknak a nyugellátásra vonatkozó német

jogszabályok szerinti figyelembevétele esetén ugyanis a felperes hollandiai
őregségi nyugdíja ennek megfelelően csökken.

MUNKADOKUMENTUM